BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

Full Dominical

ANY XXIII ■ NÚM. 19 | 10 de maig de 2026 | www.bisbatsantfeliu.cat

LA MIRADA DEL BISBE

Benvingut, papa Lleó XIV

Hi ha dies que són memòria en un poble. I la visita del papa Lleó XIV a Barcelona i a la nostra diòcesi de Sant Feliu serà, sens dubte, un d'aquests dies que quedaran gravats en la història compartida. Des del moment que el seu avió aterri a l'aeroport del Prat, la nostra Església vol acollir-lo amb alegria i agraïment profund.

Rebem el Successor de Pere com aquell que ve a confirmar-nos en la fe, a animar-nos a posar Crist al centre, a recordar-nos l'essencial en un temps sovint dispers. El papa Lleó XIV ens ha parlat reiteradament de la novetat i llibertat que aporta la centralitat de Jesús en les nostres vides. Ve a anunciar un Evangeli que no és teoria, sinó experiència viva de misericòrdia, de veritat i de comunió. Per això, el seu pas per casa nostra és també una crida a despertar el desig de trobar-nos amb Jesucrist, «bellesa antiga i sempre nova», com deia sant Agustí.

La seva visita a Montserrat serà una paràbola de comunió i d'arrelament sota el signe de Santa Maria que vol guiar-nos cap al cel, cap a l'amor de Déu, perquè sí, hi ha una eternitat de plenitud possible al costat de Déu. Estic segur que La Moreneta sabrà somriure al Sant Pare amb la tendresa que Ella sap donar a tots els qui s'hi acosten.

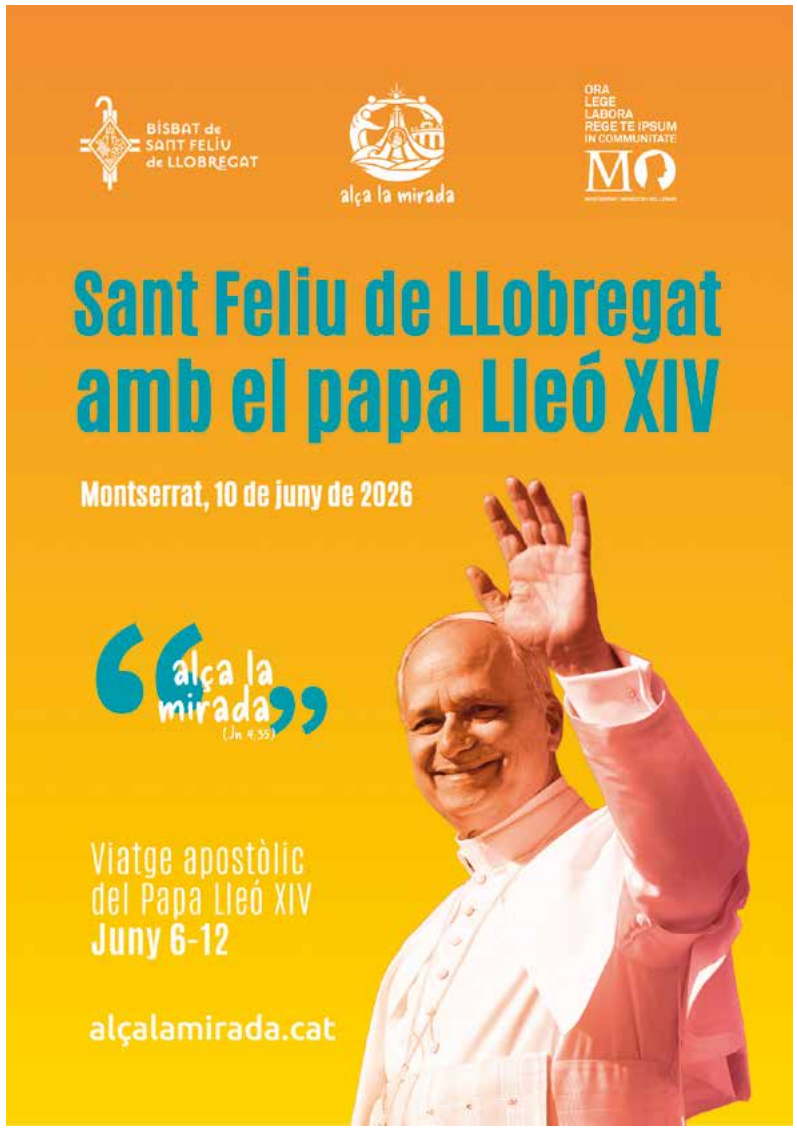
Papa Lleó, li agraïm que deixi empremta en la nostra humil diòcesi. Que vingui a abraçar-nos i a fer camí amb nosaltres tot i que siguin unes hores. Que s'aturi, escolti, pregui amb nosaltres i per nosaltres. Que ens ajudi a enfortir aquesta Església diocesana que vol ser veritablement catòlica, acollidora, servidora i missionera. Que ens enviï, un cop més, a ser testimonis de l'Evangeli de la pau.

Convido totes les comunitats de la diòcesi i totes les persones de bona voluntat a preparar des d'ara el cor per rebre el Papa. Ell ens ve a recordar qui som i per què vivim, per anunciar Jesucrist amb alegria.

Benvingut, Sant Pare Lleó XIV. La diòcesi de Sant Feliu us espera.

† **Xabier Gómez García**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Xabier a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

L'hora del comiat

A mesura que ens allunyem de la festa de la Pasqua, en els textos litúrgics apunta l'Ascensió de Jesús: «d'aquí a poc, el món ja no em veurà» i la vinguda de l'Esperit en la Pentecosta «el Pare us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat».

A l'evangeli continuem llegint el text del comiat de Jesús. Els apòstols no amaguen sentiments i expressions de preocupació i de temor quan no hi sigui Jesús. Ell, però, vol reconfortar-los amb paraules d'esperança.

La desaparició visible de Jesús no significa abandonament. Els deixebles no restaran orfes. «No us deixaré orfes: tornaré a venir». Vindrà un altre consolador i protector, l'Esperit de la veritat. Serà força i consol interior. D'aquesta manera, qui resta en el sí de la comunitat fraterna dels creients té el suport necessari contra la soledat i la por.

Jesús els deixa una herència:

—El Pa: no és un pa beneït sinó el do de si mateix. Cada vegada que celebrem l'Eucaristia renovem la seva passió i la seva resurrecció. És el seu amor fins a la fi.

—La Paraula: la Paraula de Crist és llegida sempre que la comunitat es reuneix. Aquesta Paraula és llum, aliment, fortalesa i consol. Escoltem-la amb atenció.

—L'Esperit: la gran promesa de Jesús. El seu alè, la seva riquesa, la força i l'amor de Déu. Fins al punt que sembla com si els apòstols hi guanyessin rebent l'Esperit: «Us convé que me'n vagi» (*Jn* 16,7). Aquest Esperit el rebem plenament en el sagrament de la Confirmació.

—L'amor: ho és tot i està en tot. La Paraula és amor humà. El Pa és amor entregat. L'Esperit és amor diví personalitzat. L'amor comporta una relació interpersonal transformadora: «On hi ha l'amor allí hi ha Déu». On hi ha amor correspost, allí es fa present el Crist. Aquest amor és identificador de la comunitat cristiana. «En això coneixeran que sou els meus deixebles». L'amor ens fa sentir un poble en camí, pelegrins de la fe en Jesús ressuscitat, acompanyats per l'Esperit. És tota la comunitat qui es fa portadora i testimoni d'aquest missatge d'esperança. On hi ha una comunitat de creients, ningú pot sentir-se orfe ni sol. Si ens estimem és perquè Crist ha ressuscitat i està entre nosaltres.

Mn. Ramon Sàrries

LA MIRADA DEL OBISPO

Bienvenido, papa León XIV

Hay días que son memoria en un pueblo. Y la visita del papa León XIV a Barcelona y nuestra diócesis de Sant Feliu será, sin duda, uno de estos días que quedarán grabados en la historia compartida. Desde el momento en que su avión aterrice en el aeropuerto de El Prat, nuestra Iglesia quiere acogerlo con alegría y agradecimiento profundo.

Recibamos al Sucesor de Pedro como aquel que viene a confirmarnos en la fe, a animarnos a poner a Cristo en el centro, a recordarnos lo esencial en un tiempo a menudo disperso. El papa León XIV nos ha hablado reiteradamente de la novedad y libertad que aporta la centralidad de Jesús en nuestras vidas. Viene a anunciar un Evangelio que no es teoría, sino experiencia viva de misericordia, de verdad y de comunión. Por eso, su paso por nuestra casa es también un llamamiento a despertar el deseo de encontrarnos con Jesucristo, «belleza antigua y siempre nueva», como decía san Agustín.

Su visita a Montserrat será una parábola de comunión y de arraigo bajo el signo de Santa María que quiere guiarnos hacia el cielo, hacia el amor de Dios, porque sí, existe una eternidad de plenitud posible junto a Dios. Estoy seguro de que La Moreneta sabrá sonreír al Santo Padre con la ternura que Ella sabe dar a todos los que se acercan.

Papa León, le agradecemos que deje huella en nuestra humilde diócesis. Que venga a abrazarnos y hacer camino con nosotros aunque sean unas horas. Que se detenga, escuche, reza con nosotros y por nosotros. Que nos ayude a fortalecer a esta Iglesia diocesana que quiere ser verdaderamente católica, acogedora, servidora y misionera. Que nos envíe, de nuevo, a ser testigos del Evangelio de la paz.

Invito a todas las comunidades de la diócesis y a todas las personas de buena voluntad a preparar desde ahora el corazón para recibir al Papa. Él nos viene a recordar quiénes somos y por qué vivimos, para anunciar a Jesucristo con alegría.

Bienvenido, Santo Padre León XIV. La diócesis de Sant Feliu te espera.

† **Xabier Gómez García**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

El Grup Església Jove Sant Feliu es fa realitat

El diumenge 26 d'abril, vigília de la Solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat, el Grup Església Jove Sant Feliu es feia realitat. La Casa de l'Església del bisbat de Sant Feliu de Llobregat acollia la primera trobada d'aquesta nova proposta adreçada als joves d'entre 18 i 35 anys. La realitat sobrepassava la previsió i trenta-sis joves de la nostra diòcesi van voler participar d'aquesta jornada.

La jornada començava amb una estona de pregària encomanant al Senyor els fruits d'aquesta trobada, com també ens ajudava a disposar-nos per a l'arribada del papa Lleó, del proper mes de juny, a Catalunya afegint-nos a la cadena de pregària organitzada per la ocasió des de la Subcomissió de Joventut de la Conferència Episcopal Espanyola.

Amb el lema «Atrapats», començàvem aquest cicle amb un primer testimoni a càrrec del Lluís, usuari de la Llar la Mercè, una llar d'acollida, cedida per les germanes mercedàries, que ajuda a la reinserció als qui surten de la presó per tal de poder començar de nou. El Lluís compartia la realitat de sentir-se atrapat per l'alcohol de manera progressiva fins al punt d'esdevenir esclau d'aquest; tot i així, afirmava la necessitat de sentir-se acompanyat, d'estar al lloc adequat i amb l'ajuda oportuna, es pot superar aquesta addicció. El testimoni acabava la seva intervenció tot animant als joves assistents a esdevenir llum per a les persones que expressen o intueixen que estan a punt de quedar esclaus per poder-les acompanyar i derivar a les institucions adients per aquests casos. En acabar, el testimoni sobre l'alcoholisme i els efectes destructius d'aquest, els joves compartien en petits grups l'experiència viscuda entorn del tema proposat.

Aquesta primera trobada acabava compartint un breu berenar i animant a participar de les diferents propostes diocesanes que estan programades, és a dir, el recés per a joves adults (9 de maig, al Noviciat de la Divina Pastora de Pallejà) i a la segona edició del Grup Església Jove Sant Feliu (el 17 de maig, a la Casa de l'Església).

Amb ganes de continuar creixent i generant espais de comunió entre totes les realitats que caminen a la nostra diòcesi de Sant Feliu de Llobregat.

Mn. Josep Sellarés
Delegat de Joventut del Bisbat de Sant Feliu

El bisbe Xabier convida a renovar la fe i l'esperança cristiana

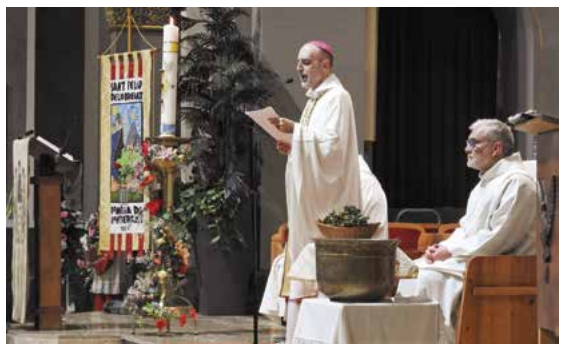
El bisbe Xabier va presidir, el dilluns 27 d'abril, la Missa Conventual de la Solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat. Un moment especial per a la comunitat benedictina i per al nostre bisbat. La missa va estar concelebrada pel pare abat Manel Gasch amb la participació de la resta de la comunitat benedictina.

El bisbe Xabier recordava que els cristians «no estem fets per viure mirant a terra. No hem estat creats per caminar amb el cap cot, com si la vida ens lligués al consumisme», i ha manifestat la necessitat «d'aixecar la mirada cap al cel, com diu el *Virolai*». A més, el bisbe definia Montserrat «com un lloc de fraternitat universal i de catolicitat universal».

El bisbe de Sant Feliu de Llobregat no es cansa de fer crides a la pau i a la caritat com a centre de la vida cristiana: «cada missa proclama que és temps de pau. És temps de pau i mai la cultura de la mort».

Aquell mateix dia, a les 20 h, la Catedral de Sant Llorenç acollia també la celebració de la Solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat presidida pel bisbe Xabier.

Sopar solidari a la parròquia de Sant Just Desvern

Els locals de la parròquia de Sant Just Desvern han acollit, dissabte 25 d'abril, el sopar solidari 2026 amb el lema: «Els aliments i l'aigua, drets humans per viure dignament».

Un sopar solidari que cada any organitza el grup de Justícia i Pau de la població. Durant el sopar es van recollir 418 euros per als quatre projectes que dona suport el nostre bisbat a través de Mans Unides.

Durant el sopar, en què hi han participat unes cinquanta persones, la delegada de Mans Unides Sant Feliu, Teresa Gisbert, ha fet cinc cèntims dels projectes que rebran el suport de l'entitat que són a Angola, Haití, Txad i les Filipines.

Aquest any hi ha hagut un treball previ amb el suport de les catequistes ja que els infants han fet uns murals tot reflexionant sobre l'accés a l'aigua.

Les caramelles de l'Esplai Sant Llorenç, al Parlament de Catalunya

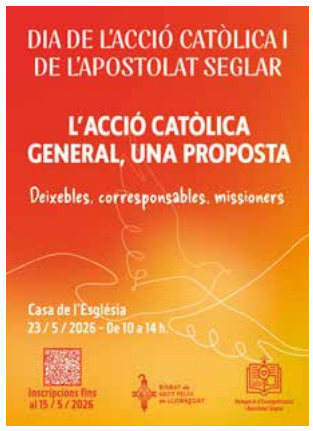
Les caramelles de l'Esplai Sant Llorenç han viscut una experiència molt especial: dissabte 25 d'abril van cantar al Parlament de Catalunya, davant del president de la cambra catalana, Josep Rull.

Segons els cantaires, «ha estat un dia gran, d'aquells que queden gravats a la memòria. Amb les nostres veus hem volgut portar fins a aquest espai tan emblemàtic la joia de la Pasqua, anunciant amb senzillesa i entusiasme que la vida reneix i que l'esperança és més viva que mai. Entre somriures, nervis i molta il·lusió, hem compartit cançons que parlen de llum, de comunitat i de festa».

Ha estat la primera vegada que les veus dels cantaires santfeliuencs han ressonat dins el Palau del Parlament, un espai que acull la vida del país i que, per un dia, s'ha omplert també de música i tradició amb la direcció del mestre Salvador Obiols Gras.

Fem camí a l'Acció Catòlica

Ja s'apropa la data de la celebració del dia de l'Acció Catòlica i de l'Apostolat Seglar al nostre bisbat. Serà el dissabte, 23 de maig.

Des de la Delegació d'Evangelització i Apostolat Seglar volem aprofitar aquesta diada per presentar l'Acció Catòlica General, un dels projectes que el Bisbat de Sant Feliu vol tirar endavant aquest curs.

Com que la trobada tindrà lloc a la Casa de l'Església, l'aforament és limitat. Per això hem cregut oportú adreçar-nos als responsables laics dels grups de fe d'adults que es troben a les nostres parròquies per aprofundir la seva fe. Anteriorment es va presentar als capellans de la diòcesi.

Us animem a participar en aquesta trobada festiva i formativa en la que podrem compartir experiències i inquietuds com a laics del nostre bisbat.

En aquest codi QR trobareu l'enllaç al formulari d'inscripció que es tancarà el dia 15 de maig o abans si s'arriba al límit de participants.

Us hi esperem! Fem camí com a deixebles, corresponsables, missioners!

Mercè Lajara
Delegada
d'Evangelització
i Apostolat Seglar

AGENDA

- **Dimarts 12 de maig.** El bisbe Xabier presideix les confirmacions de Highlands School Barcelona, a la Catedral a les 19 h.
- **Dijous 14 de maig.** Reunió dels bisbes de les diòcesis amb seu a Catalunya al Santuari de Loreto, Tarragona.
- **Diumenge 17 de maig.** Celebració de la 60a Jornada Mundial de les Comunicacions Socials amb el lema «Conservar les veus i els rostres humans».

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

11. ☐ **Dilluns** (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Fets 16,11-15 / Sl 149 / Jo 15,26-16,4a]. Lleida: ■ Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida. Sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr. venerat a Ripoll (978); santa Felisa, mr.; beat Domènec Iturrate, prevere, trinitari basc.

12. ☐ **Dimarts** [Fets 16,22-34 / Sl 137 / Jo 16,5-11]. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats màrtirs a Roma; sant Pancraç (s. III-IV), mr. romà.

13. ☐ **Dimecres** [Fets 17,15.22-18,1 / Sl 148 / Jo 16,12-15]. Mare de Déu de Fàtima (Portugal); sant Pere Regalat, rel. franciscà; sant Muç o Muci, prev. i mr.; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fundador de la Congregació del Sagrat Cor de Bétharam.

14. ■ **Dijous** [Fets 1,15-17.20-26 / Sl 112 / Jo 15,9-17]. Sant Maties o Macià, apòstol; santa Gemma Galgani, vg. seglar.

15. ☐ **Divendres** [Fets 18,9-18 / Sl 46 / Jo 16,20-23a]. Sant Isidre Llaurador (s. XI-XII), de Madrid, patró de la pagesia; sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.; santa Joana de Lestonnac, rel. viuda, fund. Companyia de Maria, de Bordeus (ODN, 1697).

16. ☐ **Dissabte** [Fets 18,23-28 / Sl 46 / Jo 16,23b-28]. Sant Honorat, bisbe, patró dels forners o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió.

17. ☐ **Diumenge vinent,** l'Ascensió del Senyor (litúrgia de les hores: de la Solemnitat) [Fets 1,1-11 / Sl 46 / Ef 1, 17-23 / Mt 28,16-20]. Sant Pasqual Bailon (1540-1592), religiós franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics; santa Restituta, vg.

Diumenge VI de Pasqua (A)

Lectura dels Fets dels Apòstols
(Ac 8,5-8.14-17)

En aquells dies, Felip baixà a la província de Samaria, i predicava el Messies als de la regió. Unànimement la gent feia cas de Felip, després de sentir-lo i de veure els prodigis que feia: els esperits malignes sortien de molts posseïts, xisclant tant com podien, i molts invàlids o paralítics recobraven la salut. La gent d'aquella província se n'alegrà molt.

Quan els apòstols, a Jerusalem, sentiren dir que Samaria havia acceptat la paraula de Déu, els enviaren Pere i Joan. Hi anaren, doncs, i pregaven per ells, perquè rebessin l'Esperit Sant, que encara no havia vingut sobre cap d'entre ells; només havien estat batejats en el nom de Jesús, el Senyor. Pere i Joan els imposaven les mans, i rebien l'Esperit Sant.

Salm responsorial (65)

R. *Aclama Déu, tota la terra.*

Aclama Déu, tota la terra. / Canteu la glòria del seu nom, / canteu la seva fama gloriosa. / Digueu a Déu: / «Que en són d'admirables, les vostres obres!» R.

«Tota la terra es prosterna davant vostre / i canta la glòria del vostre nom.» / Veniu a contemplar les gestes de Déu. / Que n'és d'admirable el que fa amb els homes! R.

Convertí el mar en terra ferma, / passaren el riu a peu eixut. / Ell és la nostra alegria, / ell, que sempre governa amb el seu poder. R.

Veniu, fidels de Déu, escolteu-me; / us contaré el que ha fet per mi. / Beneït sigui Déu: / No ha refusat la meva súplica, / ni m'ha negat el seu amor. R.

Lectura de la primera carta de sant Pere
(1Pe 3,15-18)

Estimats, reverencieu de tot cor el Crist com a Senyor. Estigueu sempre a punt per donar una resposta a tothom qui us demani la raó de l'esperança que teniu; però feu-ho serenament i amb respecte. Guardeu neta la vostra consciència; així els qui critiquen la vostra bona conducta de cristians s'hauran d'avergonyir d'haver-ne malparlat. Si és voler de Déu, val més sofrir per haver obrat bé que per haver obrat malament. També Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. El seu cos va ser mort, però per l'Esperit va ser retornat a la vida.

Lectura de l'Evangeli segons sant Joan
(Jn 14,15-21)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Si m'estimeu, guardareu els meus manaments; jo pregaré el Pare, que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre. El món no el pot rebre, perquè no és capaç de veure'l ni de conèixer-lo, però vosaltres sí que el coneixeu, perquè habita a casa vostra i està dins de vosaltres. No us deixaré orfes: tornaré a venir. D'aquí a poc, el món ja no em veurà, però vosaltres sí que em veureu, perquè jo visc, i vosaltres també viureu. Aquell dia sabreu que jo estic en el meu Pare, i vosaltres en mi, i jo en vosaltres. El qui m'estima és aquell que té els meus manaments i els compleix; el meu Pare l'estimarà, i jo també l'estimaré i me li faré conèixer clarament.»

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles
(Hch 8,5-8.14-17)

En aquellos días, Felipe bajó a la ciudad de Samaría y les predicaba a Cristo. El gentío unánimemente escuchaba con atención lo que decía Felipe, porque habían oído hablar de los signos que hacía, y los estaban viendo: de muchos poseídos salían los espíritus inmundos lanzando gritos, y muchos paralíticos y lisiados se curaban. La ciudad se llenó de alegría. Cuando los apóstoles, que estaban en Jerusalén, se enteraron de que Samaría había recibido la palabra de Dios, enviaron a Pedro y a Juan; ellos bajaron hasta allí y oraron por ellos, para que recibieran el Espíritu Santo; pues aún no había bajado sobre ninguno; estaban solo bautizados en el nombre del Señor Jesús. Entonces les imponían las manos y recibían el Espíritu Santo.

Salmo responsorial (65)

R. *Aclamad al Señor, tierra entera.*

Aclamad al Señor, tierra entera; / tocad en honor de su nombre, / cantad himnos a su gloria. / Decid a Dios: «¡Qué temibles son tus obras!». R.

Que se postre ante ti la tierra entera, / que toquen en tu honor, / que toquen para tu nombre. / Venid a ver las obras de Dios, / sus temibles proezas en favor de los hombres. R.

Transformó el mar en tierra firme, / a pie atravesaron el río. / Alegrémonos en él. / Con su poder gobierna eternamente. R.

Los que teméis a Dios, venid a escuchar, / os contaré lo que ha hecho conmigo. / Bendito sea Dios, que no rechazó mi súplica. / Ni me retiró su favor. R.

Lectura de la primera carta del apóstol San Pedro
(1Pe 3,15-18)

Queridos hermanos: Glorificad a Cristo el Señor en vuestros corazones, dispuestos siempre para dar explicación a todo el que os pida una razón de vuestra esperanza, pero con delicadeza y con respeto, teniendo buena conciencia, para que, cuando os calumnien, queden en ridículo los que atentan contra vuestra buena conducta en Cristo. Pues es mejor sufrir haciendo el bien, si así lo quiere Dios, que sufrir haciendo el mal. Porque también Cristo sufrió su pasión, de una vez para siempre, por los pecados, el justo por los injustos, para conduciros a Dios. Muerto en la carne, pero vivificado en el Espíritu.

Lectura del santo Evangelio según san Juan
(Jn 14,15-21)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos. «Si me amáis, guardaréis mis mandamientos. Y yo le pediré al Padre que os dé otro Paráclito, que esté siempre con vosotros, el Espíritu de la verdad. El mundo no puede recibirlo, porque no lo ve ni lo conoce; vosotros, en cambio, lo conocéis, porque mora con vosotros y está en vosotros. No os dejaré huérfanos, volveré a vosotros. Dentro de poco el mundo no me verá, pero vosotros me veréis y viviréis, porque yo sigo viviendo.

Entonces sabréis que yo estoy en mi Padre, y vosotros en mí y yo en vosotros. El que acepta mis mandamientos y los guarda, ese me ama; y el que me ama será amado por mi Padre, y yo también lo amaré y me manifestaré a él».

COMENTARI

«Pregaré al Pare que us doni un altre Defensor»

Ens anem atansant cap al final del temps pasqual. El mateix Jesús ho anuncia a l'evangeli: *D'aquí a poc, el món ja no em veurà però vosaltres sí que em veureu, perquè jo visc. Aquell dia sabreu que jo estic en el meu Pare i vosaltres en mi i jo en vosaltres*. Encara que Jesús torna al Pare no se separa dels seus deixebles ni de la comunitat cristiana. Queda en nosaltres l'amor del Pare i de Crist: *El qui m'estima, el meu Pare l'estimarà i jo també l'estimaré*. Però a més ens envia el seu Esperit. *Jo pregaré el Pare que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre*. Crist ni que pugi cap al Pare es queda en nosaltres en el seu Esperit, l'Esperit de l'amor. Però ara és el temps de l'Església, el temps d'anar predicant arreu l'Evangeli de la salvació. Ho veiem en la primera lectura: *Felip baixà a la província de Samaria i predicava el Messies als de la regió. Unànimement la gent feia cas de Felip.* Diríem que tenien set de la Paraula de Déu. A més la predicació, com en el cas de Jesús, anava acompanyada de prodigis: *Els esperits malignes sortien de molts posseïts i molts invàlids i paralítics recobraven la salut*. Felip és un dels set diaques, la missió dels quals era atendre les viudes pobres dels immigrats grecs, però com veiem el seu zel apostòlic el porta també a predicar. A l'Església, però, no treballa cadascú pel seu compte sinó que és una comunitat orgànica, organitzada al voltant dels apòstols. Per això diu el text: *Quan els apòstols sentiren dir que Samaria havia acceptat la paraula de Déu, els enviaren Pere i Joan*. I d'aquesta manera *reberen l'Esperit Sant que encara no havia vingut sobre cap d'entre ells*. Ara amb l'Esperit Sant rebut amb la predicació dels apòstols, els samaritans ja tenen la plenitud de la fe cristiana, ja formen part d'una església unida en la fe dels apòstols. A nosaltres també el nostre zel apostòlic ens ha de dur a predicar l'evangeli, però sempre en comunió amb tota l'Església, sobretot amb aquells que tenen la missió de ser pastors d'aquesta Església.

Mn. Jaume Pedrós

Edició: Delegació Diocesana de Mitjans de Comunicació, c/ Armenteres 35, 08980 Sant Feliu de Llobregat; Tel. 936 327 630; Fax 936 327 631
A/e: premsa@bisbatsantfeliu.cat - Web: www.bisbatsantfeliu.cat - Dip. legal B. 3028-1958 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.

Preparació del viatge apostòlic del papa Lleó XIV a Catalunya

«Beneït el qui ve en nom del Senyor» (*Mt* 21,11)

Davant la visita del papa Lleó XIV

A les portes de la propera visita del Sant Pare Lleó XIV a casa nostra, els bisbes de les diòcesis amb seu a Catalunya manifestem el goig i l'esperança que genera aquest esdeveniment en tots nosaltres. Amb aquestes breus ratlles reconeixem el goig d'aquesta visita, al mateix temps que es revifa en nosaltres la consciència de reconèixer que som humils servidors de tot el poble de Déu.

«Jo he pregat per tu perquè no defalleixi la teva fidelitat. I tu, quan sigui l'hora, conforta els meus germans» (*Lc* 22,32). Aquestes són les paraules que Jesús dirigeix a Pere durant el darrer sopar. I és el mandat que el Sant Pare ve a acomplir i que sosté la seva missió: enfortir-nos en la fe. Essent forts en el Senyor, és Ell mateix qui obre en nosaltres l'horitzó de l'esperança i ens convida a viure segons el criteri de la caritat.

Des d'aquesta missió clara que té el Papa, a imatge de Jesús, el bon Pastor, d'estar ben a prop de la humanitat sencera, volem convidar totes les comunitats cristianes de casa nostra a viure aquesta visita com una experiència viva de fe. «Alceu la mirada», és la invitació d'aquests dies per fixar-nos altra vegada en Jesús. La creu encimbellada, que corona la basílica de la Sagrada Família de Barcelona i que Lleó XIV beneirà, és expressió de la necessitat de mirar amb fe Jesucrist, mort i ressuscitat, esperança nostra. Des de la creu experimentem la vida com una alegria misteriosa que ens impulsa a seguir amb fermesa el nostre camí.

El Sant Pare ve a Catalunya, com l'any 1982 ens va visitar sant Joan Pau II i l'any 2010 Benet XVI. Ho fa en un moment complex i apassionant. El nostre món viu reptes urgents. Amb les paraules que ens adreçarà de ben segur serem convidats a no acomodar-nos resignadament en els conflictes, en les injustícies, ni en el sofriment. No podem de cap manera girar l'esquena als més necessitats, als més ferits i als més pobres. Viure la fe vol dir fer-nos propers, disponibles a tots els qui necessitin una mà amiga, des de la senzillesa del Crist, el qui ha vingut a donar la vida i a rentar els peus dels nostres cansaments quotidians.

Desitgem que aquesta visita sigui un clar ressò de la pau del Crist ressuscitat, sempre «desarmada i desarmant». La veu profètica del Papa és expressió del seu deure, com a enviat a anunciar l'Evangeli de la pau per tot el món. Us convidem a afegir-vos al clam del Papa a favor de la pau, i donar-li el nostre escalf. Acompanyar-lo en aquesta visita no vol ser res més que una expressió de pau i d'esperança en un món nou, com ell mateix afirmava: «Prou de la idolatria del jo i dels diners! Prou de l'exhibició de poder! Prou de la guerra! (Pregària per la pau, 11 d'abril de 2026). Es tracta d'un clam compartit pels qui volem seguir l'Evangeli de Jesús i per totes les persones de bona voluntat.

Anhelem que les trobades que viurem properament —en directe o a través dels mitjans de comunicació—, ens esperonin a ser més i més l'Església que peregrina en aquesta terra: creient, creïble, missionera, acollidora i coherent amb el seu full de ruta, l'Evangeli. Les nostres comunitats han d'aspirar a esdevenir espais de reconciliació, de diàleg, d'oració i d'una fe ben viva, és a dir, fraterna i filial. Les nombroses realitats eclesials del nostre present, i en especial les més joves, han de

poder ser acompanyades i conegudes com el que són, una realitat plena de matisos, que volen ser expressió del misteri de l'Amor de Déu Pare, Fill i Esperit Sant.

Encara més. No volem descuidar de cap manera l'expressió més bella de la fe, aquella que a través del servei generós manifesta de manera concreta què vol dir estimar. Així ho descobrim de Jesús i el misteri del lliurament total que Ell fa a la creu. «Alceu vers Ell la mirada. Us omplirà de llum» (*Sl* 34,6), és així com progressarem en el camí de la nostra història de salvació, donant-nos amb Amor. Aquesta és la bellesa que transformarà les nostres fragilitats, en signes de la presència d'un Déu que sempre ens convida a l'esperança.

Convidem, doncs, les comunitats cristianes de Catalunya a incrementar aquests dies la pregària pel fruit de la visita del successor de Pere, «perpetu i visible principi i fonament de la unitat» (*LG* 23). En el llibre dels Fets dels apòstols llegim que «mentre Pere era tancat a la presó, la comunitat pregava a Déu intensament per ell» (*Fets* 12,5). I, després, en sortir miraculosament de la garjola, en ocasió de la seva visita a casa de Maria, la mare de Joan, anomenat Marc, tornem a llegir que «hi havia molta gent reunida que pregava» (*Fets* 12,12). La força de la pregària de la comunitat sustenta el ministeri de Pere. També, doncs, nosaltres, com la primera església, hem de pregar constantment el Senyor pel successor de Pere i, de manera particular, pel fruit espiritual d'aquesta visita.

Tant de bo, que amb aquesta visita ens descobrim urgits a seguir afavorint i consolidant arquitectures d'esperança, de bondat i d'alegria, espais de Déu que rebutjant tota mena de reducció i polarització, ens concedeixi la gràcia de comprendre aquest temps que vivim. Que ben a prop de Maria, sota l'advocació de Montserrat, no ens deixem mai arrossegar per la confusió, ans el contrari, a esdevenir instruments humils d'un món nou, que neix del Crist mort i ressuscitat.

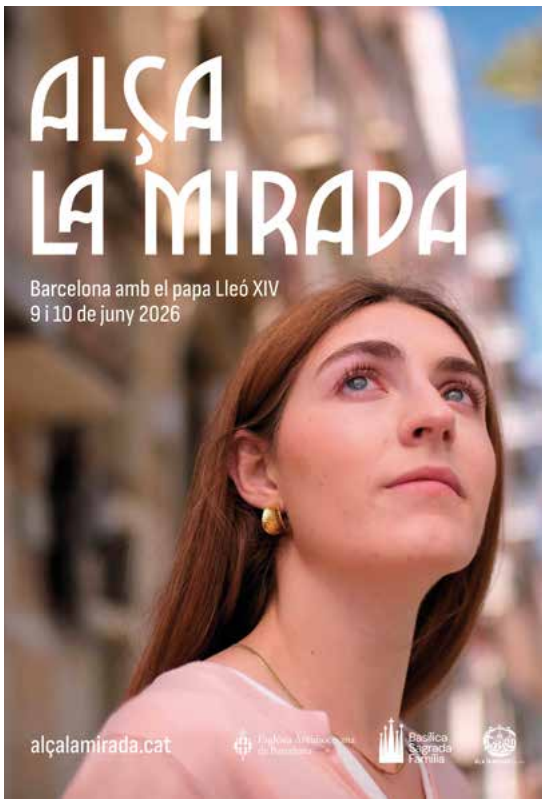
† Els bisbes de les diòcesis amb seu a Catalunya

Catequesi: «Alça la mirada: la creu de Gaudí i els crucificats d'avui»

«Alçar la mirada» no és un exercici d'evasió cap al cel per oblidar la terra. La creu de la Sagrada Família coronant Barcelona és un recordatori permanent que el Senyor es troba entre els crucificats del nostre temps. Aquesta va ser la intenció d'Antoni Gaudí. En aquesta breu catequesi et convidem a contemplar alguns dels rostres de dolor del nostre voltant. Aprenguem a deixar-nos tocar per ells i a respondre a la crida de Déu.

Les creus del nostre voltant

- **Soledat.** La Sra. Dolors (88 anys) viu en un quart pis sense ascensor al barri de l'Eixample. La seva xarxa d'amigues ha anat desaparegent. La seva única connexió amb el món és la ràdio i el voluntari que la visita un cop a la setmana. Representa la «soledat no desitjada», una creu invisible i silenciosa enmig de la gran ciutat.
- **Addicció.** El Marcos (43 anys) és addicte als videojocs i a les xarxes, viu en una «violència passiva» d'aïllament. Ha perdut el contacte amb la realitat, tancat en un món virtual on el conflicte i la dopamina substitueixen la pau del cor. La seva agressivitat creix quan està «desconnectat». Està crucificat per la dependència que li roba la llibertat.

Escoltem la Paraula de Déu. Evangeli segons Mateu (*Mt* 25,35-40)

Perquè tenia fam, i em donàreu menjar; tenia set, i em donàreu beure; era foraster, i em vau acollir; anava despullat, i em vau vestir; estava malalt, i em vau visitar; era a la presó, i vinguéreu a veure'm. Llavors els justos li respondran: —Senyor, ¿quan et vam veure afamat, i et donàrem menjar; o que tenies set, i et donàrem beure? ¿Quan et vam veure foraster, despullat, malalt o a la presó, i vinguérem a veure't? El rei els respondrà: —En veritat us ho dic: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, m'ho fèieu a mi.

Les creus viscudes per Antoni Gaudí

—Gaudí va viure una profunda crisi personal el 1894 que el va portar a un dejuni extrem. A prop de la mort, el bisbe Torras i Bages li va dir que el seu talent havia de servir a la glòria de Déu, no quedar-se tancat. Gaudí, humil, va obrir els ulls: la seva arquitectura ja no seria seva, seria per als altres.

—El 1910 i el 1911 Gaudí va caure malalt i va viure moments difícils. Va ser en aquests «pous» on va néixer la força per dibuixar la Façana de la Passió. El dolor es va fer art i esperança.

—Gaudí va viure una vellesa austera, sovint confós amb un captaire. En aquest estil de vida pobre, ell «aprenia a mirar el món des de Déu».

Conclusió i pregària

Quins crucificats coneixes al teu voltant? Com els pots alleujar? Et pots interessar per ells? Pregar per ells? Ajudar-los d'alguna manera?

«Senyor, fes-nos veure en els més vulnerables al nostre costat, el teu rostre. Ajuda'ns a posar els nostres talents al servei dels altres».

Adaptació de la catequesi Magis que pots trobar completa, junt amb els altres materials, al web ***alçalamirada.cat***

Apunt biogràfic del papa Lleó XIV

El 8 de maig de 2025, el conclave va elegir Papa l'estatunidenc Robert Francis Prevost, que va adoptar el nom de Lleó XIV. Amb 69 anys, es convertia en el 267è bisbe de Roma i en el primer pontífex procedent de l'Orde de Sant Agustí, amb una trajectòria marcada per la missió, el govern eclesial i una clara vocació pastoral.

Nascut el 14 de setembre de 1955 a Chicago, en una família d'origen europeu, Prevost es va formar entre els Estats Units i Roma. Entre 1973 i 1977 va estudiar a la Universitat de Vilanova (Pennsilvània, Estats Units) on es va llicenciar en Matemàtiques i Filosofia. L'1 de setembre de 1977 va ingressar a l'Orde de Sant Agustí. Va fer professió solemne el 29 d'agost de 1981 i va ser ordenat sacerdot amb 26 anys el 19 de juny del 1982 al col·legi agustinià de Roma. Es va especialitzar en Dret Canònic. El 1987 va defensar la tesi doctoral «El paper del Prior Local de l'Orde de Sant Agustí».

El 1985 va ser enviat al Perú, on va viure una etapa decisiva durant més d'una dècada, sobretot a Chulucanas i Trujillo. Allà va exercir com a formador, professor i pastor en contextos sovint humils, una experiència que va marcar el seu estil de pastor: pròxim, discret i sensible a les qüestions socials. Com a membre de l'orde agustinià, el seu enfocament de l'evangelització remet a la intuïció de sant Agustí que el cor humà només troba repòs en Déu. El 1999 va ser elegit prior provincial dels agustinians a Chicago, i el setembre de 2001 va passar a ser prior general de l'Orde, càrrec que va exercir fins el 2013 després de ser reelegit el 2007. Va ser en aquesta etapa que va viatjar pel món i va visitar Catalunya dues vegades, fent parada a Badalona on el seu orde treballa a la parròquia de Sant Roc des de fa dècades.

El 3 de novembre de 2014, el papa Francesc el va nomenar administrador apostòlic de Chiclayo (Perú) i bisbe titular de Sufar; va ser ordenat bisbe el 12 de desembre de 2014. El 26 de setembre de 2015 va ser nomenat bisbe de Chiclayo. El 30 de gener de 2023 va ser designat prefecte del Dicasteri per als Bisbes i el 30 de setembre del mateix any va ser creat cardenal.

L'elecció del nom Lleó XIV ofereix una clau de lectura del seu pontificat. El nou Papa es vincula a la tradició de Lleó XIII (Papa del 1878 al 1903), impulsor de la doctrina social amb la carta encíclica *Rerum Novarum*, i evoca també Lleó I el Gran, referent d'autoritat doctrinal.

En els primers mesos de pontificat, Lleó XIV ha perfilat tres grans eixos: un de pastoral, centrat en l'anunci i l'acompanyament; un de social, amb atenció a la pau, als vulnerables (amb el seu primer gran document *Dilexi te*), als reptes tecnològics i a perseverar en la lluita contra els abusos —amb èmfasi en la prevenció i la reparació integral—; i un d'eclesial, orientat a una Església més sinodal i amb un govern prudent.

Tots els detalls sobre el programa del viatge apostòlic al web: alçalamirada.cat

Església Arxidiocesana de Barcelona
Basílica Sagrada Família
alça la mirada (Jn 4,35)